

Pärskeitä

121 vuotta laatujournalismia

4|2017–2018

Tapahtunutta s. 5

Moskovan retkestä s. 12

Stadin kundit Oulussa s. 17

Pärskeitä

4 | 2017-2018

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Tapahtunutta
- 7 Hey, new pre-IBs!
- 8 Tervetuloa Ressuun
- 10 Wanhat 2018
- 12 Hauskojen kummellusten ja kulttuurin kaupunki
- 14 Kupponen kahvifaktoja
- 15 Valosta
- 16 Deutsch für alle!
- 17 Stadin kundit Oulussa
- 18 Kummisetä
- 20 Balancing life and school
- 22 Steiner - lipunryöstöjä ja arpakuponkeja
- 24 Melkein oikeissa töissä
- 26 Sanottua

Kannen kuva: Sofia Sokolowski

Takakannen sarjakuva: Xin Ye

Etkö halua arkistoida Pärskeitä-lehteä itsellesi? Palautathan lehden Pärskeitä-laatikkoon, joita on koulumme kirjastossa. Näin voimme kerätä vanhoja Pärskeitä koululle ja nauttia niistä myös jatkossa!

Do you not wish to keep your Pärskeitä after you have read it? Please return the magazine to one of our Pärskeitä boxes that are in the school library. This way we may collect old editions to the school and enjoy them in the future as well!

Aikaa olla vain

Kevääseen liittyy kahdenlaisia asioita. Velvollisuuksia ja paljon tekemistä, ja silti kuitenkin lisääntyvän valon tuomaa iloa ja energiaa. Malttamatonta vapauden ja huolettomuuden odotusta alkaen ensimmäisistä lämmittävistä auringon säteistä poskea vasten, mutta toisaalta loputtomalta tuntuvaa kiirettä, viime hetkillä puurrettuja esseitä ja IB-abeille loppukokeita. Innostusta, kun voi vihdoinkin kaivaa kevättäkin esille ja kun tarkenee lukea terassilla. Kirjoituksiin ja pääsykokeisiin valmistautumiseen liittyvää stressiä ja lopulta helpottuneita hymyjä, kun koitokset ovat ohi ja kesä saa alkaa.

Monen kesäsuunnitelmiin kuuluu ehkä kesätyö jos toinenkin, kirjoituksiin valmistautumista, IB-opiskelijoille Extended Essay kirjoittamista ja liuta muita velvollisuuksia. Ai niin, ja mikä juttu se oli, että kesällä pitäisi ehtiä lomailemaan kolme viikkoa? Miten niin lomailemaan? Miten voi lainkaan ehtiä, jos kesäloma jo muutenkin muistuttaa kouluvuotta kiireineen ja aikatauluineen? Totuushan on kuitenkin se, että reippainkin ressu tarvitsee aikaa, jolloin rauhoittua, jolloin jättää kirjat hetkeksi työpöydälle ja sulkea läppäri. Aikaa tarttua siihen romaaniin, jonka olet halunnut lukea jo pitkään, aikaa käydä katsomassa mummia landella ja aikaa olla vain, kyllä, olla tekemättä mitään. Suosittelen myös - vaikka ne kliseisiltä kuulostaisivatkin - spontaaneja jäätelökioskivisiittejä, öisiä uintiretkiä ja totta kai päiväunia riippumatossa, sillä niistä ne parhaat kesämuistot muodostuvat.

Lämpimiä kesäpäiviä odotellessasi ja niistä nauttiessasi voit palata tämän lehden sivuilla helmikuuhun ja vanhojenpäivän pukuloistoon, lukea unelmista ja unelmoimisesta sekä löytää vinkkejä koulutyön ja sen ulkopuolisen elämän muodostaman, joskus hankalankin yhtälön ratkaisemiseen. Sisäpiirin tietoa Ressusta uusille ykkösille ja vihjeitä ensimmäisistä lukiopäivistä selviytymiseen löytyy sivuilta 7 ja 8, enkä malta olla mainostamatta: toivottavasti moni teistä löytää mukaan Pärskeisiin! Ensi vuonna vastaan rakkaan koululehtemme laatujournalismin linjasta yhdessä toimitussihteeri Mitjan, AD Danielan ja English Editor Labiban kanssa, eikä tämäkään lehti olisi tässä ilman taitavaa toimituskuntaa. Jos siis vaikkapa novellin kirjoittaminen, valokuvaus tai taittaminen voisi olla sinun juttusi, tervetuloa mukaan elokuussa! Siihen asti, oikein rentouttavaa, aurinkoista ja ihanaa kesää, ressut!

Martta Luoma

Martta Luoma

Päätoimittaja
Martta Luoma

English editor
Labiba Abdul

Susanna Lehtonen
Markus Ostamo
Daniel Paks

Taika Schnur
Karoliina Soini
Sofia Sokolowski

Ohjaava opettaja
Tiia Tempakka

Toimitussihteeri
Mitja Sainio

Toimituskunta
Mette Helin
Janina Juuvinmaa

Hanna Henriksson
Lotta Ruha
Hanna Ryan
Pinja Saarinen
Pilvi Sarjala

Emma Tahvanainen
Aino Vehkavaara
Ilona Vuori
Xin Ye

Sähköposti
parskeita@gmail.com

AD
Daniela Taddeo

Sebastian Karén
Jaakko Kemppainen

Julkaisija
Ressun lukio
PL 1030
00099 Helsingin kaupunki

Pärskeitä-lehden painatuksesta maksavat Ressut ry, Lydia ja Karl G. Lindbergin avustusrahasto, Ressun lukion koti ja koulu ry sekä opiskelijakunnan hallitus. Kiitos arvokkaasta tuestanne!

Tapahtunutta

Kulttuuriviikolla nautiskeltiin Vohvilan vohveleita ja Ressuflix & Chill -iltana popparia elokuvan parissa.

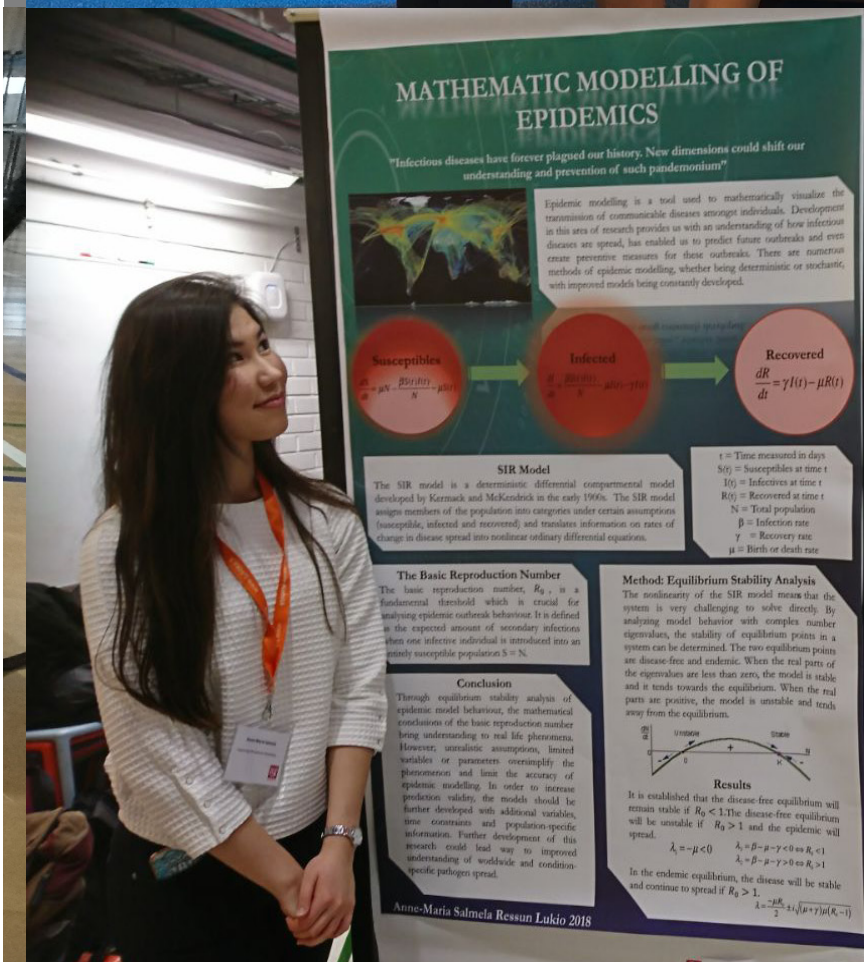

Vuoden 2018 lasten ja nuorten tiede- ja teknologiakilpailussa Tutki-Kokeile-Kehitä Ressun IB-abi Anne-Maria Salmela (vas.) voitti lukiosarjan jaetun 1. palkinnon työllään "Exploring SIR Epidemic Modelling and the Basic Reproduction Number".

Anne-Maria edustaa Suomea syyskuussa Irlannissa Dublinissa järjestettävässä European Union Contest for Young Scientists -kisassa.

Ressun IB-abi Sofia Sokolowski (oik.) puolestaan sai työstään "Lämpövoimalan vaikutukset suolilevän kasvuun Itämeressä" tunnustuspalkinnon, ja hänet valittiin edustamaan Suomea GENIUS Olympiad -tapahtumassa, joka järjestetään 11.-15.6.2018 Oswegossa, New Yorkissa.

Huhtikuussa koululla ja myöhemmin illalla Paasitornissa tanssittiin jokavuotiset vanhojentanssit.

Hey, new pre-IBs!

Yes, you new pre-IBs who made it through the entrance exams and will begin your studies this autumn here in Ressu. Allow this article to be your first warm welcome to your new high school life. As my pre-IB time is coming to an end, I feel that I am qualified to tell you just a few things about your upcoming pre-year and hopefully get you more excited about it than afraid of it.

SUSANNA LEHTONEN

New classmates and new environment, but nothing to be afraid of. Yes, it's a new school with a lot of new people. You have also probably been warned about how hard high school can get. Sure, the amount of material will increase as well as the pace in which this material will be gone through. Maybe English isn't even the language you're most comfortable with. A lot of things to worry about, but remember: *you are not the only one struggling*. You will be surprised by how easily you will be able to bond with your fellow classmates (after maybe a week of awkwardness) and how easily you'll adjust to your life in Ressu. Trust me.

Does pre-IB really matter? Yes, but it can depend on your subject choices. Your pre-IB grades determine whether you are able to take a subject in SL or HL next year, so obviously when you're sure about your subject choices, you can plan on how you'll prioritize your pre-IB subjects. A word of warning though: do not do this right at the beginning of your pre-IB year. Your subject choices will probably change according to the number of shattered expectations due to stricter grading or studying techniques that no longer work in high school. Additionally, during the pre-IB, you will learn valuable things about your upcoming IB years such as assessment criteria and "what the IB likes". Consider the pre-IB more like an extra chance to get used to the subjects and requirements set by the teachers. Pre-IB is also a chance for you to see which subjects you're ready to study more seriously during the next two years. So don't take the pre-year too lightly.

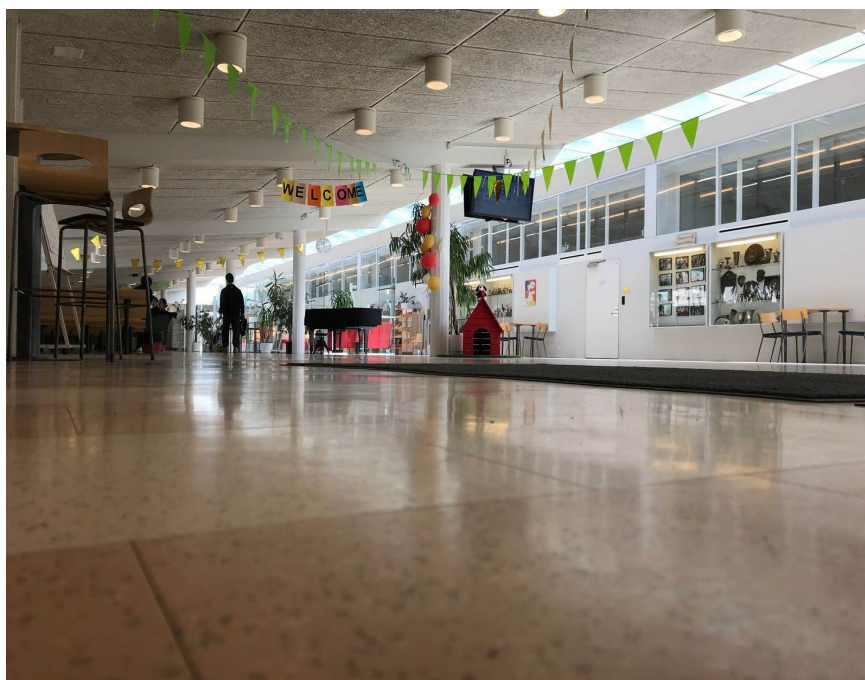
Clubs? School life is not only about studying. Our school has a large selection of clubs to choose from, and there will probably be an organized assembly introducing these clubs. A couple of clubs that non-Finnish speakers can fearlessly attend are the debate club, *Pärskeitä* (the school magazine) and the book club. You will get more information about other clubs later on.

Some wise words from other pre-IBs:

"Please. Ask. For. Help. There is nothing more stupid than being in need of help and not asking for it. If not your peers, then go to older students or a teacher, but whatever you do, don't stay silent!"

"Time and time again were we told how difficult the next few years would be and how exhausted everyone felt. It felt like we had something awful awaiting us, resulting in a sense of doom. Sure, the preparation for difficult times ahead was there, but I felt the emphasis was entirely too strong for the effect to be beneficial. Chances are, the students coming into the school are already partly aware of the difficulty, and in any case, they should prepare to study hard rather than to expect bad grades."

So, once again, welcome to Ressu!

Soon you will be walking these corridors with your friends, laughing together, talking about your lessons and wondering about your upcoming IB years.

Tervetuloa Ressuun

Kesäloman viimeinen päivä... Huomenna alkaa koulu, enkä tiedä mitä pukea päälle. Voikohan Ressussa edes käyttää farkkuja, pitäisikö olla joku koulupuku? Ensimmäinen päivähän on se tärkein. Ensivaikutelma voi määritellä mun koko lukioajan kaverisuhteet. En oo vielä hankkinu kirjojakaan, opettajat pistää mut varmasti jollekin mustalle listalle. Mitäköhän ekana koulupäivänä tehdään, varmaan joku kertauskoe yläasteelta. Oon jo varmasti unohtanut kaiken ja mut lähetetään takaisin yläasteelle. KAROLIINA SOINI

Ensimmäisenä koulupäivänä, kesän ollessa vielä parhaimmillaan astun rautaporteista Ressun sisäpihalle. Korkea rakennus seisoo ylväänä ja huokuu arvokkuutta. Mieleen juolahtavat yksityiskoulut ja niiden tiukat vaatimukset. Tutujen näkemykset Ressusta muistuttavat juuri yksityiskoulujen menoa. Ennen yhteishakua yläasteen opettajat varoittivat Ressun kilpailuhenkisyydestä, suorituspaineista ja vaatimustasosta. Lähilukiosta saisi kuitenkin samanarvoisen ylioppilastodistuksen, miksi siis nähdä ylimääräistä vaivaa? Huhuissa ressut ovat eliittiporvareita, joilla ei ole muuta elämää kuin koulu. Kavereiden hankkiminen on siis melkein mahdotonta, pohdin. Samassa hymyilevä tyttö moikkaa ja kysyy: "Ootko säkin tulossa ykköselle? Menäänkö yhdessä istumaan saliin?" Jännitys hälvenee vähän, ehkä tästä työstä tulee vielä kaverini. Yllätyn juhlasalissa olevasta tuttavallisesta tunnelmasta: melkein kukaan ei tunne muita entuudestaan, mutta silti nauru ja puheensorina täyttävät salin. Pian meidät jaetaan jo ryhmänohjaajien ryhmiin. Jännitys vie ajatukset muualle, joten joudun pinnistelemaan, jotta kuulisin oman nimeni.

Ryhmänohjaajan luokissa käydään nimikierros ja tutustutaan muihin. Lukujärjestyksiä jaettaessa kaikki tuntuu hämmäntävältä ja vieraalta. Jos en löytänyt edes vessaa taulolla, miten löytäisin kaikkiin luokkiin ajoissa? Aineet tuntuivat jo etukäteen ylitsepääsemättömiltä, enhän tiedä esimerkiksi filosofiasta mitään. Jään varmasti muiden varjoon enkä pääse kursseista läpi. Koeviikotkin kuulostavat pahalta, miten selviän viikon pituisista koerykelmistä? Joku tuttu sanoi, että kokeiden välissä ei ehdi vaihtaa edes vaatteita.

Päivien kuluessa jännitys alkaa kuitenkin vähitellen purkautumaan. Aineiden ensimmäisillä oppitunneilla tutustutaan aineiden opiskeluun lukiossa, eikä tutustumisleikeiltä välttyä. Lukioon sopeutumisessa auttavat myös tutor-ryhmät, joissa saa kysyä apua mihin tahansa lukioon liittyvään asiaan. Viikon päästä koulun käytävät eivät tunnukaan enää labyrinthilta. Opettajat ymmärtävät, vaikka en olekaan vielä täydellinen lukio-opiskelija. Itse asiassa sellaista ei ole olemassakaan, joten on turha tavoitella kyseistä titteliä. Opiskelupaineita helpottavat myös opo ja opettajien kehotukset olla armollinen itselleen. Huhuista huolimatta jokaisella ressulla ei siis olekaan kahdeksaa koodia jokaisessa jaksossa. Kaverisuhteita alkaa muodostua kuin itsestään,

eikä muille puhumista tarvitse jännittää. Ilmapiiri on avoin ja ystävällinen, joten uusia kavereita tulee vielä pitkin lukiotaipaletta. Se on mielestäni ehkä yksi parhaista asioista Ressussa: täällä saa olla juuri oma itsensä ja arvomaailmat voivat olla aivan toisista ääripäädyistä, mutta silti kavereita ja ystävällisiä katseita riittää loputtomasti.

Aluksi niin pelottavilta kuulostaneet koeviikot ovatkin mielestäni jaksojen rennointa aikaa. Kaikki kurssityöt on jo tehty, joten ajan voi kohdistaa pelkästään kokeisiin lukemiseen. Muutaman tunnin kokeen jälkeen kotiin voi palata vaikka kuntosalin tai kahvilan kautta. Tämä edellyttää tietenkin ahkeraa työskentelyä jo itse jakson aikana, sillä viimeisen päivän opiskelusta ei ole hyötyä kokeen tai pitkäkestoisen muistin kannalta (huomaa: yo-kokeet). Itse kokeet ovat toki vaikeampia kuin yläasteella, joten myös tehtävänannot ovat erilaisia. Nippelitietojen sijaan kokeissa painotetaan kokonaisuuksia, useimmiten kirjoitetaan esseitä. Palautuspäivänä Ressussa ei saada pelkästään kymppirivejä vaan kaikkea hylätyn ja kymppin väliltä. Kokeiden takia ei siis kannata stressata itseään hengiltä, numeroita tärkeämpää on itse oppiminen. Opettajat tai opiskelijat eivät tuomitse, vaikka välillä menisikin huonommin, olemmehan kaikki vain ihmisiä.

Ensimmäinen lukiovuosi alkaa olla nyt käyty, joten koen olevani tarpeeksi kokenut kertomaan, minkälaista on olla ressu. Tämä kuulostaa kliseeltä, mutta olen todella muuttunut ihmisenä vuoden aikana. Monen muun ressun tavoin yläasteellani oli suljettu ilmapiiri, koulu oli jakautunut porukoihin, eikä koulunkäynti maistunut suurimmalle osalle. Siksi hyppäys lukioon, varsinkin loistavasta maineestaan tunnettuun Ressuun oli yllätys: huomasin esimerkiksi, ettei vieraille ihmisille puhuminen ollutkaan vaikeaa. Kukaan ei puhunutkaan pelkkiä sivistyssanoja käyttäen. Fakta, että Ressuun tullessaan vain harva tuntee toisensa jo ennestään, helpottaa muihin tutustumista. Kaikki ovat samassa lähtöpisteessä ja jännittävät siksi edes jollakin tasolla lukion alkamista.

Tiettyyn muottiin mahdolluttautuminen mietitytti minua Ressussa aloittaessani, sillä oletin, että kaikki tietäisivät tulevan ammattinsa, tai että kaikilla tulisi olla oma poliittinen mielipiteensä. Vuoden aikana olen kuitenkin huomannut, että monet abitkaan eivät vielä tiedä, mitä haluavat

tehdä töikseen. Ilokseni olen myös oppinut nauttimaan politiikasta keskustelemisesta, esimerkiksi jakamalla mielipiteitä tuoreista politiikan uutisista kaveriporukan kesken. Välillä keskustelut ajautuvat mielenkiintoisiin väittelyihin, sillä jokaisella on omat näkemyksensä asioista. Toisinajattelijoita ei kuitenkaan tuomita, vaan päinvastoin: jokaisesta keskustelusta oppii jotakin uutta ja yllättävää, mikä saa arvostamaan mielipiteen esittäjää yhä enemmän. Onkin mahdollista saada puhua itseään kiinnostavista asioista rennosti, tuttujen ihmisten seurassa.

Politiikka ja opiskelu eivät ole ainoita asioita, mistä Ressussa puhutaan. Ykkösille järjestettävässä esittelyssä pääsee tutustumaan Ressun monipuoliseen oheistoimintaan. Itselleni kyseisestä tapahtumasta – sekä Pärskeiden lukemisesta – jäivät mieleen OPKH ja Pärskeitä, joissa olenkin toiminut aktiivisesti viimeisen vuoden aikana. Ujona tyttönä mukaan heittäytyminen ei ollut aluksi helppoa, sillä jännitin esimerkiksi miten suoriutuisin tehtävistä, joissa tekijältä odotetaan paljon. Siksi olenkin hyvin kiitollinen avoimesta, kannustavasta ja tervetulleeksi toivottavasta yhteisöstä, jonka ansiosta itseluottamukseni on kasvanut ja olen tutustunut moniin upeisiin ihmisiin. Myös itse työnteke näissä yhteisöissä on hyvin palkitsevaa ja antaa ystävien lisäksi tärkeitä taitoja elämään.

Lukion ja varsinkin Ressun aloittaminen tuntui aluksi pelottavalta, sillä olin kuullut vain epämääräisiä, varmasti liioiteltuja juttuja koulustamme. Tulin yläasteelta varautuneena, enkä osannut kuvitellakaan minkälaista lukioelämäni tulisi olemaan. Nykyään uskallan toimia vapautuneesti, tehdä sitä mistä todella pidän ja mikä parasta, olla ihaniin ja kannustavien ihmisten ympäröimänä. Tämä ilmapiiri toivotti minut tervetulleeksi Ressuun, joten haluan sanoa tämän uusille ja vanhoille ressuille: Älä ota liikaa paineita koulun takia, hyvin se menee!

Vinkkilista:

- Juttele rohkeasti kaikille, todennäköisesti muita-kin jännittää toisille puhuminen.
- Älä pelkää epäonnistumisia, opettajat ja opiskelijat ymmärtävät, että aina ei voi onnistua.
- Lukio on oppimista, ei arvosanoja varten, joten yksi seiska todistuksessa ei pilaa loppuelämääsi
- Jos tavoittelet 12 ällää tai muuten vain haluat suorittaa paljon kursseja, lukio 3,5 vuoteen käytynä on vaihtoehto!
- Ruokailuvuorojen noudattaminen on maineesi säästämiseksi hyvin tärkeää.
- Osallistu ja tutustu oheistoimintaan; tässä voi mennä oman mukavuusalueensa ulkopuolelle ja yllättyä positiivisesti!

Lukion aikana on tärkeää tehdä muutakin kuin opiskella, mene kahville!

STUDY AND KEEP FIT!

SIT ON A GYM BALL, STRETCH, USE A BALANCE BOARD OR DO PULL-UPS/PUSH-UPS DURING THE BREAKS OR CLASSES!

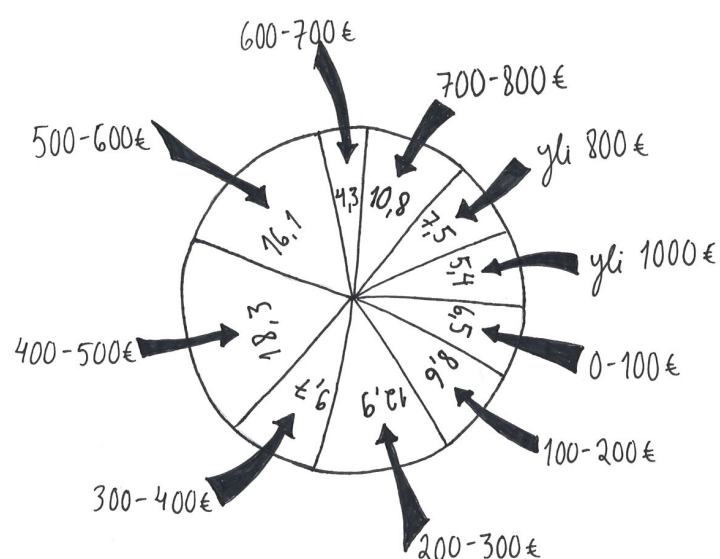
YOU ARE WELCOME TO THE TWO ACTIVITY CLASSROOMS: 124 AND 203; THE DOOR IS ALWAYS OPEN; COME AND ENJOY!

Wanhats 2018

Koska ympyrädiagrammit kertovat enemmän kuin tuhat sanaa. Kyselyyn vastasi 94 wanhaa huhtikuussa 2018. EMMA TAHVANAINEN, SEBASTIAN KARÉN

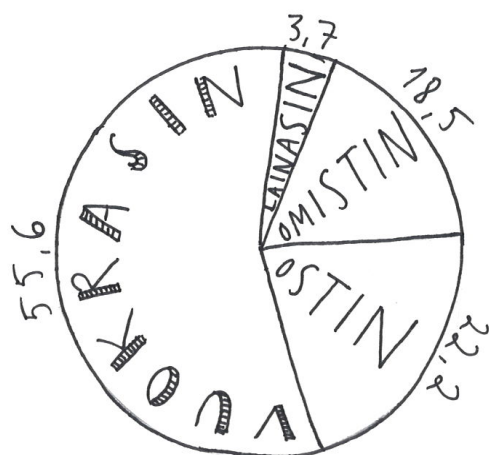
KUINKA PALJON RAHAA MENI KOKONAISUUDESSAAN?

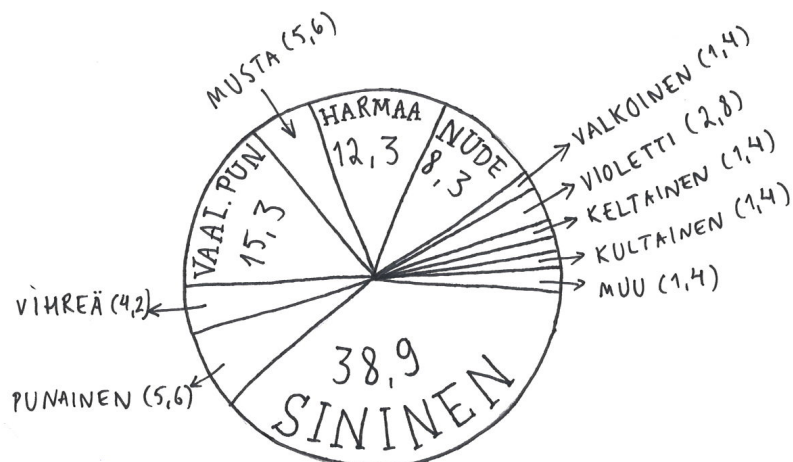
MITEN HANKIT MEKKOSI?

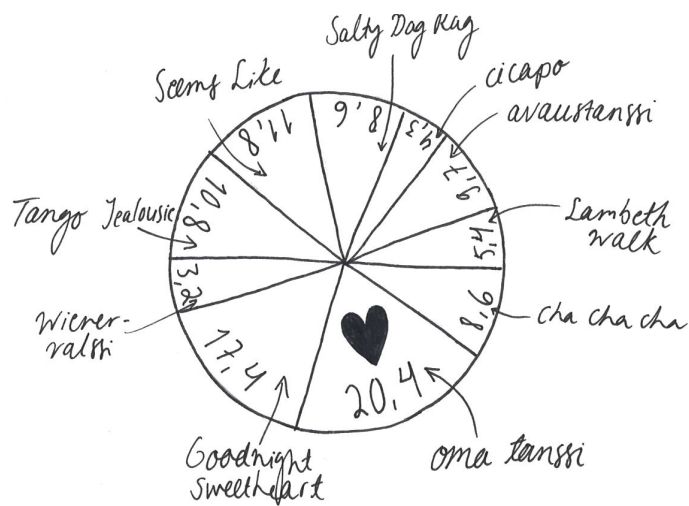
MITEN HANKIT FRAKKISI TAI PUKUSI?

MINKÄ VÄRISELLÄ MEKOLLA TANSSIT?

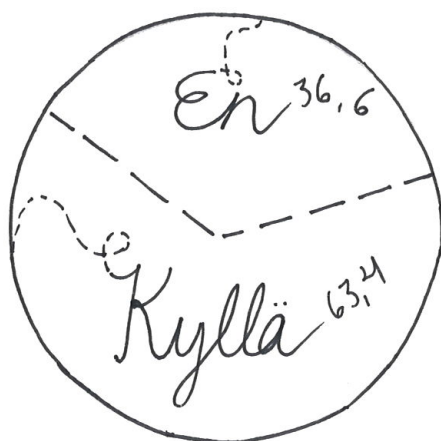
LEMPITANSSI OLI

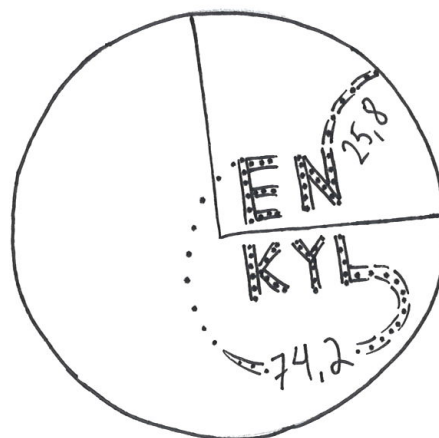
INHOKKITANSSI OLI

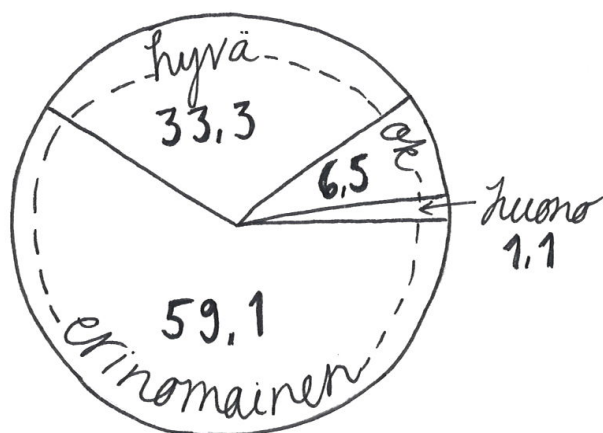
OLITKO ILLALLISELLA?

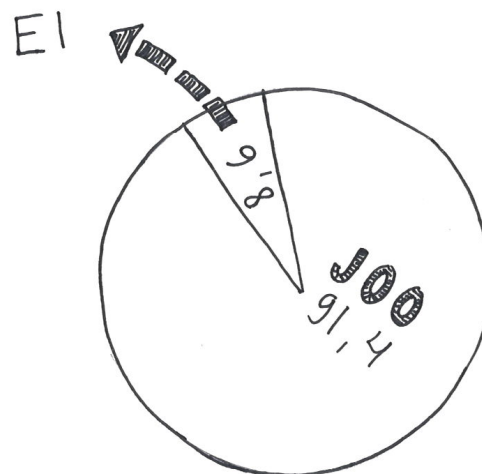
ENTÄ JATKOILLA?

MINKÄLAINEN KOKEMUS WANHAT OLI?

VASTASIVATKO WANHAT ODOTUKSIASI?

Hauskojen kommellusten ja kulttuurin kaupunki

Joukko Ressuja reissasi junalla ystävyyskouluumme Moskovaan. Matkalla nähtiin ja koettiin paljon, eikä kommelluksilta välttytty. PILVI SARJALA

Seitsemän reipasta opiskelijaa ja kolme opettajaa lähtivät Moskovaan vierailulle Ressun ystävyyskouluun. Maanantai-iltana tapasimme innokkaina rautatieasemalla ja valmistauduimme nousemaan junaan. Kun juna saapui jo raiteelle, tulikin hyttiemme kanssa jotakin ihmeellistä hässäkkää, mutta saimme onneksi lopulta omat hyttiemme ja pääsimme nauttimaan junamatkasta ja ravintolavaunun antimista. Py-sähdyimme matkan varrella Viipurissa ja Pietarissa, jossa kävimme hiukan jaloittelemassa yöllä ennen matkan jatkumista kohti Moskovaa.

Perillä vastassa olivat aurinkoinen ja lämmin sää sekä sydämelliset ja vastaanottavat moskovalaiset isäntämme. Matkustimme koululle bussissa ja ihailimme suuria rakennuksia ja tyylikkäästi pukeutuneita ihmisiä. Meille kerrottiin, että pääsisimme balettiin katsomaan Joutsenlampea, mistä olimme hyvin innoissamme. Elämyksinä hienoimpina ovatkin jääneet mieleen erilaiset kulttuurikokemukset. Vierailimme upean baletin lisäksi myös Tretyakovin taidegalleriassa, jossa olisi hyvin voinut viettää useita tunteja ihailemassa kuuluisia taideteoksia.

Kävimme tutustumassa Moskovan GUM-luksustavarataloon Punaisella torilla, joka oli upeasti valaistu.

Koomisimmat, joskin myös matkamme tuskallisimmat hetket ilmaantuivat sateisena tiistaiamuna, jolloin meidän oli määrä seurata koulun venäjänkielisiä oppitunteja koko aamupäivän. Kävimme historian tunnilla, jossa vain muutama meistä ymmärsi jotakin, minkä jälkeen halusimme kovasti lähteä tutustumaan paikallisiin nähtävyyksiin, kun kerran näin kauas oli matkattu. Opettajat olivat antaneet meille luvan liikkua itsenäisesti, mutta venäläiset opettajat eivät päästäneet meitä ulos koulusta ja olimme jumissa lukittujen porttien takana. Lukuisten yritysten, turhautumisen, puhelinsoittojen, säädön ja sähköpostien jälkeen, vanhempi, ystävällinen miesopettaja lähti saattamaan meitä muutaman korttelin kauppakeskukseen. Kauppakeskuksen sisällä oli iso, korkea akvaario, jonka sisällä kulki lasihissi, jonka kyytiin asiakkaat saivat hypätä ilmaiseksi katsomaan kaloja. Ihailimme värikkäitä mereneläviä ja nautimme sadepäivästä. Yksi meistä lähti takaisin koululle tulkkaamaan opettajille, kantaen urheasti kaikki tyttöjen ostokset dormitorioon, mutta väärinymmärrysten takia hän meinasi jäädä uudelleen jumiin koululle... Matkustimme metrolla keskustaan, jossa pääsimme vierailemaan Punaisella torilla ja näimme tärkeimmät nähtävyydet. Moskovan metro on valtava ja asemat todella kauniita. Ilman kykyä lukea kyrillisiä aakkosia, vaikeuksia ilmaantuisi kuitenkin nopeasti ja kielitaitoisten ihmisten mukanaolo helpotti meitä paljon. Illalla isäntämme tulivat mukaan ja menimme yhdessä syömään ruokatorille. Erityisesti georgialainen ruoka maistui meille hyvin.

Punainen tori, joka on kaikille tuttu korteista ja kirjoista, näytti vielä hienommalta paikan päällä.

Reissumme ei ollut pelkästään hupimatka, sillä osallistuimme "Logos"-tiedekonferenssiin, jossa venäläiset, sekä muutama meistä pitivät esitelmiä eri aiheista, kuten kieltenoppimisesta, kierrätyksestä ja kirjallisuudesta. Konferenssi oli samalla kilpailu, jossa meistä suomalaisista Viktor Paulinen ylsi hienosti kolmannelle sijalle. Saimme kaikki kunniakirjat ja pienet lahjakassit muistoksi osallistumisestamme.

Viimeisenä iltanamme olivat isäntämme järjestäneet meille paikallisia herkkuja ja juttelimme ja pidimme hauskaa yhdessä. Kävimme vielä Arbatilla, joka on Moskovan suurin ostoskatu, ihaillessa maisemia ja syömässä. Pojat hävisivät jonnekin, ja meinasimme lähes myöhästyä bussikuljetuksestamme, joka vei meidät rautatieasemalle, mutta lopulta ehdimme hyvin junaan, vaikka poikkesimme vielä "Bee Gross" -nimisessä minimarketissa ostamassa karkkia. Junassa änkesimme kaikki samaan hyttiin pelaamaan Unoa ja nautimme siitä, kuinka hyvin junassa nukkui. Täten myös kokonaiset 15 tuntia junassa kuluivat nopeasti. Jännittävät hetket jatkuivat, kun Viipurissa rajatarkastuksessa oli tulla ongelmia. Yksi meistä meinattiin heittää ulos junasta, sillä hänen lupalapussaan luki, että hänellä on vanhempien lupa matkustaa Venäjälle, mutta siinä ei lukenut, että hän saa matkustaa takaisin Suomeen (mitä me suomalaiset tietysti pidimme itsestäänselvyytenä). Onneksi asia järjestyi ja saimme kaikki jatkaa matkaa Helsinkiin asti.

Sade ei menoamme haitannut. Vaaleanpunaiset hatut ostettiin ylihinnalla, mutta niistä oli paljon iloa meille.

Ressuedustus sateenvarjoineen.

Moskova on kaupunkina valtava ja mielettömän kaunis. Meistä kaikista on ollut upeaa tutustua monille uuteen maahan ja sen sydämellisiin ihmisiin. Venäläiset ovat todella välittömiä ja heidän kanssaan on ollut mukavaa keskustella. Olemme kaikki varmasti saaneet ystäviä, joiden kanssa tulemme pitämään yhteyttä jatkossakin. Uuteen kulttuuriin tutustuminen on ollut mielenkiintoista, vaikka aluksi oli haasteitakin, sillä koulun yhteissuihkut ja iltakymmeneltä sulkeutuva WiFi tuntuivat meistä aluksi vierailta. Reissumme aikana tuli välillä väärinkäsityksiä puolin ja toisin, joille nyt osaamme nauraa ja ne tekivät matkastamme erityisen. Opimme myös, että kaikki asiat ovat järjestettävissä tavalla tai toisella, kun vain uskaltaa nostaa kissan pöydälle. Kaiken kaikkiaan olemme iloisia, että uskalsimme lähteä matkaan ja saimme oppia paljon uutta. Matka oli kokemus, joka ei taatusti unohdu koskaan.

Moskovan tunnelmallisimpia katuja Nikolskaya Ulitsa.

Kupponen kahvifaktoja

Kahvi: kahvipensaan puvuista uutettu juoma, joka on valloittanut maailman vuosisatojen ajan kuppi kerrallaan. Lapset eivät usein nauti tästä vahvasta ja katkerasta juomasta, mutta jo teini-iässä kahvin maku – ja varsinkin sen tuomat herättävät vaikutukset – alkavat kiinnostaa. Monet lukiolaiset ja opettajat vannovat kahvin varaan ja kahvi onkin yksi Helsingin perustuoksuista. Tässä on aamukahvin kanssa sulateltavaksi vähän kahvifaktoja. LOTTA RUHA

Kahvin historiaa

Pauligin mukaan pahvipapuja sisältävät kahvimarjat ovat alkuaan peräisin Etiopiasta, mutta kahvia keksittiin keittää ensimmäisen kerran 1200-luvun Arabiassa. Siitä asti kahvi on ollut yleinen sosiaaliin tilanteisiin liitetty juoma. Eurooppaan ja Ruotsi-Suomeen kahvi saapui 1600-luvulla, mutta Helsinki sai siitä ensimmäistä vasta 1700-luvun puolivälillä. Suomen ensimmäinen kahvila perustettiin Turkuun vuonna 1778. Ruotsi-Suomessa kahvin käyttöä yritettiin säännöstellä veroilla. Kuningas IV Kustaa kumosi tämän vasta vuonna 1802, jolloin hän sanoi: ”Koska te, minun almaiseni, olette sellaisia lurjuksia, ettette voi tulla toimeen ilman kahvia, niin tahdon sallia tämän juoman käyttämisen toistaiseksi.” Kahvipavut piti paahtaa ja jauhaa kotona, kunnes vuonna 1904 saksalainen paahtimo Paulig alkoi paahtaa kahvia ympäri Suomea. Maailmansotien aikana kahvia jouduttiin korvamaan korvikkeilla. Kunnon kahvia saatiin seuraavan vasta 24. helmikuuta 1946, kun suomalainen höyrylaiva Herakles saapui Turkuun jäänmurtajan avustuksella. Kahvi tuli kuitenkin myyntiin vasta saman vuoden huhtikuussa ja kahvin säännöstely loppui vuonna 1954.

Kahvin suosio Suomessa

Maaseudun tulevaisuuden mukaan 86 suomalaisista juo kahvia. Suomalaiset kuluttavat kahvia keskimäärin kymmenen kiloa yhtä henkilöä kohden. Joka viides kahvinjuoja käyttää mieluiten tummapaahtoista kahvia.

Kahvin terveysvaikutuksia

Musta kahvi ei sisällä yhtään energiaa, mutta se sisältää tarvitsemiamme kivennäisaineita, kuten kaliumia ja magnesiumia. Kahvi voi parantaa myös lähimuistia ja vähentää tyypin 2 diabeteksen ja maksakirroosin riskiä. Yhdessä kahvikupissa on 80-100 mg kofeiinia, joka vaikuttaa adenosiniin aiheenvaihduntaan kehossa. Tämän vuoksi kahvilla on herättävä vaikutus. Parhaimman tehon saa juomalla 1-2 kuppia kahvia ja sen jälkeen ottamalla noin 15 minuutin päiväunet. Kahvin liiallinen nautinta voi aiheuttaa sydämentykytyksiä ja hermostuneisuutta. Tappavan myrkyllinen määrä kofeiinia on kuitenkin 10-13 grammaa, mikä tarkoittaa 23 litraa kahvia. Kahvista johtuvat kuolemat eivät ole siis yleisiä. Kofeiini kahvissa lisää mahahapon eritystä, mikä voi johtaa muista syistä johtuvien vatsavaivojen pahenemiseen. Säännöllisen kahvikäytön lopettaminen äkkiä aiheuttaa päänsärkyä muutamaksi päiväksi.

Sanontoja kahvista

”Kylmä kahvi kaunistaa.”

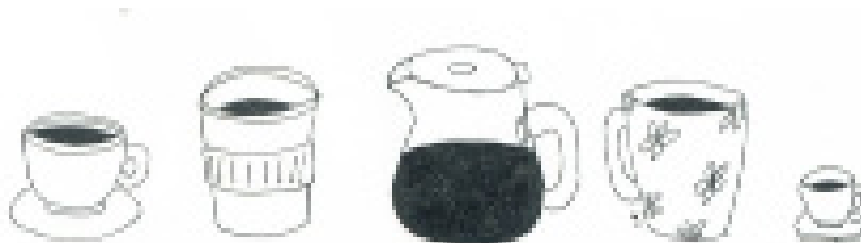
”Kahvi kuumana, tyttö nuorena.”

”Kupillinen kahvia voi olla alku elinikäiselle ystäväyydelle.”

”Ei lapselle kahvia, eikä varsoille kauroja.”

”Ja kahdeksantena päivänä Jumala loi kahvin.”

”Mitä mustempi pannu, sitä parempi kahvi. Mitä nokisempi sauna, sitä parempi löyly.”

Valosta

Mette Helin

Valo on kirkkaimmillaan heijastuessaan sinun silmistäsi.
Ne heijastivat auringonvaloa kirkkaammin kuin mikään,
mitä olin koskaan ennen nähnyt. Pyyhkikää sääntönne ja
polttakaa kirjanne, sillä tämä on kauneinta, mitä olemassa
on.

Kirjoitin vihreistä silmistäsi, ja kynä putosi kädestäni.
Loputtoman pitkältä tuntuvan hetken ajan en muistanut,
taittuivatko ne enemmän siniseen vai harmaaseen. Juoksutin
koko spektrin silmiäni editse, eikä yksikään nanomilli saanut
tyhjyyttä tyyntymään.

Unohdus on luopumisen viimeinen aste.

• • •

katso hänen kuvaansa
katso sitä viimeisen kerran ja sitten polta se
lyö itseäsi naamaan ja kaada sitruunamehua ruhjeisiin
napsauta sormiasi ja sano että nyt riittää

painan pääni polviini
vereni kohisee lujempaa kuin yksikään valtameri
idean, ei sinua, hän sanoi, eikä se lohduta yhtään

ikävä kuulla mutta kaikki on hyvin:
auringolla on tapana nousta

Deutsch für alle!

IB-opiskelijatkin ansaitsevat lukea saksaa. TAIKA SCHNUR, ILONA VUORI

Tilanne on tämä: tällä hetkellä Ressun lukion IB-linjalla voi opiskella kolmea kieltä; englantia, suomea ja ranskaa. Monissa suomalaisissa peruskouluissa opetettava saksan kieli ei ole valittavissa, mikä harmittaa monia IB-opiskelijoita. Aikaisemmat opit menevät kankkulan kaivoon, jos kieltä ei harjoita, ja samalla tulevaisuuden mahdollisuudet vähenevät merkittävästi. Ongelma ei ole kuitenkaan rajoitettu pelkästään saksaan, vaan muihinkin kieliin, joita kuitenkin tarjotaan laajasti kansallisella puolella. Rahoitus ei siis näytä olevan ongelma, joten mikä mättää?

IB, eli International Baccalaureate, on nimensä mukaan kansainvälinen tutkinto. Siksi voisi luulla, että tarjolla olisi paljon erilaisia kieliä. Kuitenkin useimmiten löytyy vain ranska, mutta miksei saksa, tai kenties muita kieliä? Mikä tekee kielestä toista paremman? Monet tähtäävät IB:ltä valmistuttuaan ulkomaille opiskelemaan, jolloin vieraiden kielten, esimerkiksi juuri saksan, taito voisi laajentaa merkittävästi jatko-opiskelumahdollisuuksia. Tulee sanomattakin, että esimerkiksi myös työelämässä sujuvuus erilaisissa kielissä on ehdotonta plus-saa. Myös Brexitin jälkeen Euroopassa saksan tärkeys luultavasti nousee englannin laskiessa. IB:n tärkeitä elementtejä ovat kansainvälinen yhtenäisyys ja yhteistyö, mutta niitä voi olla vaikea toteuttaa, jos kielimuuri on tiellä.

Aina sanotaan, että kielet ovat rikkaus. Monikielisyyden vaikutuksia tutkitaan jatkuvasti, ja tutkimukset todistavat yhä uudelleen ja uudelleen, että kielten osaamisesta on enemmän hyötyä kuin haittaa. Lapsia kannustetaan hyvin nuoresta iästä opettelemaan uusia kieliä, koska se tulee auttamaan tätä tulevaisuudessa. Jos lapsi aloittaa peruskoulussa lukemaan jotain kieltä, eikä pysty jatkamaan kielen opiskelua, kieli unohtuu nopeasti ja aikaisemmat opinnot menevät hukkaan. Monet suomalaiset aloittavat alakoulussa saksan opiskelun, joten mahdollisuus kielen opiskelun jatkamiseen pitäisi taata.

Ressussa kansallisen puolen opiskelijoilla on enemmän kieliä mistä valita kuin IB-puolella. Tämä mahdollistaa myös sen, että heillä on enemmän mahdollisuuksia osallis-

tua koulun järjestämiin vaihtoihin ja tutustua uusiin ihmisiin ympäri maailmaa. Jos ei pääse osallistumaan kyseisille tunneille, ei saa välttämättä tietää ollenkaan vaihtoprojek-teista ja ikimuistoiset retket jäävät kokematta. Sanotaan, että IB-oppilaat voivat ottaa kursseja kansalliselta puolelta erityisesti Pre IB:n aikana, mutta valitettavasti ne ovat usein samoilla koodeilla, kuin muut pakolliset IB-kurssit. Näyttää

siltä, että opiskelu englannin kielellä ilmaiseksi tarkoittaa muiden kielten jättämistä taakse.

Jos IB:llä haluaa opiskella jotain muuta kieltä kuin ranskaa, englantia tai suomea, joutuu sitä opiskelemaan itsenäisesti. Jotta näin voi tehdä, pitää kyseisen kielen olla oma äidinkieli. Omalla tahdolla ei siis pitkälle pötkitä. Ressu ei kuitenkaan ole pääkaupunkiseudun ainoa IB-lukio, jos-

sa ei voi opiskella saksaa. Oikeastaan, ongelma esiintyy niistä jokaisessa. Sen ratkaisemiseen tarvittaisiin vakava ote ja suuria toimenpiteitä. Ensimmäinen askel muutokseen on asian nostaminen puheenaiheeksi. Kielten opiskelu pitäisi taata kaikille.

**Ensimmäinen askel
muutokseen on
asian nostaminen
puheenaiheeksi.
Kielten opiskelu
pitäisi taata kaikille.**

Stadin kundit Oulussa

Ressu oli edustettuna Oulun Water-opiskelijakuntafestivaaleilla. Meidän lukioistamme matkaan lähti kolme opiskelijaa: Aleksei Nikolajev (ykkönen, 17C), Roope Kauhanen (abi) sekä Viktor Paulinen (yliabi). Heistä Aleksei on OPKH:ssa.

Water-festivaaleilla järjestetään tyypillisesti erilaisia workshoppeja, joissa kehitetään omia toimintavalmiuksia opiskelijakunta- ja järjestötoimintaa ajatellen. Lisäksi Waterit tarjoavat erinomaisia verkostoitumismahdollisuuksia, sillä tapahtuman aikana tutustuu vääjäämättä uusiin ihmisiin ympäri maamme viimeistään iltabileiden merkeissä.

Viikonloppuna ressut muun muassa tutustuivat paikalliseen ruokaan, ottivat kuvia Oulun Toripolliisilla, tutustuivat lukioihin ympäri Suomea, saivat uusia ystäviä, liftasivat onnistuneesti autokyytejä, käyttivät hyväksi Finnairin palveluja mustikkamehun muodossa ja tutustuivat Pohjoisen Skandinavian pääkaupungin maisemiin. Tässä nuoret miehet jakavat tunnelmiaan Oulun-matkasta:

"Reissu oli aivan mahtava! Alekseille ja Viktorille tämä oli ensimmäinen matka Ouluun. Roope on puolestaan jo kokenut konkari Oulun suhteen, sillä hänen isoäitinsä asuu naapurikunta Kempeleessä. Irma-mummin luokse me myös majoituimme, mikä osoittautui todella järkeväksi ratkaisuksi – harvassa hotellissa tarjotaan lämmin ateria kolmesti päivässä sekä mahdollisuus saunomiseen aidossa puusaunassa.

Ressu ei anna hevillä periksi! Jos kyyti keskusta tarvitsee, sellainen myös saadaan keinolla millä hyvänsä.

Watereiden aikana tutustuimme paikallisiin ihmisiin, kulttuuriin ja luontoon ja havaitsimme, että Oulussa asustaa aidosti ystävällistä ja avuliasta porukkaa. Kaikki oli täydellistä: raikasta ilmaa, ensiluokkaista ruokaa, paljon tyttöjä. Oulun joukkoliikenne aiheutti tosin paikoin kommervenkkejä – matkaliput saattavat maksaa jopa yli kymmenen euroa per suunta ja linja-auton vuoroväli on ker-

ran parissa tunnissa. OPKH-VPJ emeritus Roope kuitenkin löysi ressumaisen luovan ratkaisun tähän kiperään tilanteeseen: autokyydin liftaus. Niinpä me asetuiimme peukalot pystyssä rohkeasti keskelle liikenteenjakajaa moottoritien liittymän varteen. Keino osoittautui tehokkaaksi: aluksi muutama mopoautoilijateini sai meistä naurulla höystettyjä snäppejä mystoryyn, mutta muutaman minuutin sisällä meidät otti kyytiinsä avulias Oulun yliopiston fysiikan tohtori nuorine lääkäri- ja lapsineen.

Watereilla tutustuimme kahdeksan oululaistyttyöön, Anuun ja Miiaan. He toimivat hyvin ystävällisesti hyvin ystävällisesti matkaoppainamme Oulun keskustassa, joka on Stadin kunnille liian hämmen-

tävä paikka suunnistaa. Vapaa-ajallamme, jota myös Watereilla löytyy, kävimme esimerkiksi syömässä pizzabuffetissa – jossa saimme myös valita vapaasti lätytjemme täytteet – ja näimme Toripolliisin, Oulun kaupungintalon sekä Raatin jalkapallostadionin.

Lopuksi haluamme sanoa suuret kiitokset SLL:n Water-järjestäjille, kyydinantajillemme, Miialle ja Anulle sekä Roopen isovanhemmille. Suosittelemme lämpimästi opiskelijakuntafestivaaleja jokaiselle, joka haluaa tutustua Suomen kaupunkeihin ja niiden välisiin murre-eroihin, saada uusia kavereita, koulutusta aktiiviseen järjestötoimintaan tai ihan muuten vaan viettää ikimuistoisen viikonloppu mahtavassa seurassa!"

ALEKSEI NIKOLAJEV, VIKTOR PAULINEN

Toripolliisi-patsas on yksi Oulun päänähtävyyksistä. Kuvassa vasemmalta oikealle: Roope, Miia (Oulu), Anu (Oulu), Aleksei ja Viktor.

Kummisetä

MARKUS J. A. OSTAMO

Tarjous, josta hän ei voinut kieltäytyä. Valtaisa kansansuosio. Murskavoitto. Muiden ehdokkaiden täydellinen nöyryytys.

Pitkään odotettu hetki on käsillä, on vallanvaihdon aika. Edellinen kausi on sujunut mainiosti ja edistystä on tapahtunut – isot saappaat odottavat täyttämistä. Kiinnostusta tähän pestiin on, harva kuitenkaan asettuu ehdolle. Yksi ehdokas on kuitenkin varma voitostaan.

Kummisetä nousee seisomaan ja kävelee lavalle. Hänen hiustyyliinsä ei ole kehuttavaa, puhetyylinsä vähintäänkin omaperäinen ja huumorintajunsa olematonta. Hän esiintyy ylitsevuotavan melodramaattisesti, takeltelee sanoissaan, pitää katsekontaktinsa tiukasti lattiassa. Ehdokas ei ole hyvä. Mutta juuri hänen ei tarvitse olla – hänellä on oikeat ihmiset takanaan. Vain se ratkaisee.

Hyvät suhteet ovat kaikki kaikessa. Ne merkitsevät enemmän kuin osaaminen, enemmän kuin taidot. Ilman tukijoukkojaan Kummisetä ei olisi mitään. Hän vilkaisee yleisöön. Siellä hänen tukijoukkonsa elehtivät ylimielisen asenteen tuomalla itsevarmuudella. He ovat röyhkeitä. He ovat valmiita pettämään kenet tahansa ja käyttävät Kummisetää vain kostonsa välineenä. Käsinukkena. Tukijoukoille kosto on jälkiruoka, joka tarjoillaan mieluiten kylmänä. Ja sellaista kyyti onkin vaalitentin alkaessa.

Kysymyksiä satelee ja ehdokkaat esittelevät mielipiteitään, joita Kummisedän tukijat kuuntelevat tarkasti. Kuten mafiaperinteisiin kuuluu, kun kuka tahansa kritisoi Kummisetää tai haastaa hänet, hyökkäävät Kummisedän tukijat heti kapinoitsijan kimppuun. Jokainen eriävä mielipide johtaa välittömiin vastatoimiin. Kummisedän tukijat tivaaivat kysymyksiä, joihin ehdokas ei voi tietää vastauksia – hänet ajetaan heikoille jaille ja lopulta hyiseen veteen. Jokainen soraäänien lähde vaiennettaan armotta. If you fuck with Kummisetä, Kummisetä gang will fuck you up.

Ehdokkaat kertovat näkemyksiään. Jokainen esitte-

lee itselleen tärkeitä asioita, mutta harva heistä saa äänensä kuuluviin – siitä Kummisedän tukijat pitävät huolen. Muiden ajatuksille anneta mahdollisuuksia. Heitä ei kuunnella.

Miltä sinusta tuntuisi, jos et saisi sanoa ideoitasi ääneen? Pahalta? Et ole ainoa.

Tarvittaessa Kummisetä mumisee jotain. Ei mitään selvää tai oleellista, sanoja vain. Sanomaa hänellä ei ole, ei konkreettisia kehittämisideoita, eikä liiemmin visiota. Vain tyhjiä sanoja.

Kummisetä kävi ulkomailla kasvamassa korkoa. Kukaan ei muista – tai edes tiedä – hänen aiempia sanomisiaan ja tekojaan tai aiempaa käytöstään. Kukaan ei muista hänen oikeaa luonnettaan, se katosi maisemanvaihdoksen myötä. Kummisedän tukijat hyödyntävät tätä ja luovat Kummisedästä tietoista kuvaa ”kansan vankkana johtajana”, joka johtaa heidät menestykseen. Kukaan ei muista, ettei Kummisetä ole sellainen, mutta ei sillä ole väliä. Mielikuva riittää.

Eturivin nenäkkäät ja itsetietoiset nirppanokat vaativat jo koko vaalien perumista niiden ”varman tuloksen” takia – kuten hyvään demokratiaan kuuluu. Kummisedän haastajat on nolattu ja hiljennetty: kukaan ei kritisoi Kummisetää, eikä mitään kehittävää ei ole sanottu. Oikea demokratian riemuvoitto.

On äänestyksen aika.

Äänestys on suljettu, kukaan ei siis näe kuka äänestää ketäkin. Vaalitulosta odotettaessa Kummisedän hymyn takana piilee kuitenkin tieto siitä, että hänen tukijansa ovat onnistuneet käännyttämään viimeisetkin epäilevät lampaat puolelleen. Yleisön joukosta kuuluukin äänekkään tukijoukon vaatimuksia vielä empiville äänestäjille: ”Tota te äänestätte!”, ”Noi muut on luusereita!”, ”Ei, ei ku nyt vaan lait sen oikean nimen siihen lappuun!!!” Vaihtoehtoja ei heille Kummisedän ohella ole jätetty, joten päätös on valitettavan helppo.

Suljetusta lippuäänestyksessä halutaan uudestaan

luopua. Tälläkin kertaa “varman tuloksen takia”. Vaalien järjestäjät pohtivat tätä hetken, mutta päättävät lopulta hylätä idean – onneksi. Kummisetää tämä ei miellytä, oikeastaan häntä vaalit eivät voisi vähempää kiinnostaa. “Kaikki muutkin suurmiehet on päässy jatkokaudelle ilman vaaleja, miks en mäki!” hän pohtii. Ehkä muistikuvat muista vaalit välttäneistä suurmiehistä, kuten Kekkosesta, Castrosta, Titosta, Hitleristä, Stalinista ja Xi Jingpingistä käänsivät järjestäjien päät. Ehkä.

Vaalien tulos julkistetaan. Hyvät ehdokkaat järkytyvät. Vaalivirkailija on äimän käkenä. Kummisetä hymyilee maireasti. Äänestäjätäkään eivät voi uskoa tulosta.

Pohjoiskorealaista.

Muut ehdokkaat poistuvat häpäistyinä lavalta, naamat punaisina ja selityksiä mielessään keksien. Kukaan ei voi uskoa vaalien tulosta. Vain Kummisetä jää lavalle paistattelemaan kansansuosiossa, jonka hänen tukijoukonsa mahdollistivat. Viimeisillä virnistyksillä ja kurkunleikkauseilla hän muistuttaa muille ehdokkaille omasta paremmuudestaan. Tukijat hymyilevät ivallisesti ja sujauttelevat seteleitä oikeisiin taskuihin. Tavoite on saavutettu – demokratia kuolee aploidien säästyksellä.

Vaikka tilanne olisi kuinka selvä tahansa, ei ylilyönteihin ole varaa. Ikinä. Se ei kuitenkaan Kummisetää estä. Leveä virnistys ei haihdu hänen kasvoiltaan.

Voittaja istuu rauhassa nahkaisella nojatuolillaan, silittelee sylissään istuvaa koiraansa, nauttii sherryä, ihailee seinällä roikkuvien, päihitettyjen vastaehdokkaidensa päänahkoja ja nauraa. Kummisedän ei tarvinnut liata käsiään – muut hoitivat kaiken työn: toisten ehdokkaiden vaihtamisen ja kannattajien käännästyksen ainoan oikean ehdokkaan taakse. Kyseessä oli todellakin tarjous, josta hän ei voinut kieltäytyä. Seurauksena oli valtaisa kansansuosio. Murskavoitto. Muiden ehdokkaiden täydellinen nöyryytys. Kaiken tämän saavuttaminen ilman suurempaa rehkimistä.

Sellainen on perheen pää, Don Sauli.

Balancing life and school

A balanced lifestyle varies from person to person. But we can very confidently say that some lifestyles are suited more appropriately to students than a working adult. You don't catch your parents huddled in a blanket cramming in the last few pages of biology homework at night!

HANNA RYAN, LABIBA ABDUL

Balancing life and school means being able to incorporate everything related to school into one's life, but still having the time to do what one pleases. School will always consist of work and deadlines, so having to focus on it is inevitable. However, there are ways to make sure you have enough time in your everyday life to do everything you want to and have to do and not panic about school work!

Hanna 17 IBA:

I am only a Pre-IB, but so far the jump from lower to higher secondary has been manageable! I have time-consuming hobbies and I enjoy spending quality time with friends, meaning I often have an eventful daily schedule, excluding school work. But I have been able to control what I do and how much I do. Being sporty is great fun, and so is being a social butterfly and having me-time, but tomorrow morning's homework is also vital. How does one keep up with all of this? My method: scheduling! I can't stress how important it is to write down due-dates, upcoming events and planning your day. To quote from an educational book: "The first moments count more than later ones." The first move is always hard, but doing it right from the beginning helps continue your process and actually ease burdens off your shoulder. In addition, try and get the most out of the free-time you have. If you're low on mental willpower, try to calm your situation and make some free space by cutting down or pushing forward the "not-so-urgent-but-important" events.

Labiba, 17 IBA:

Unlike my flawless friend over here, I speak from quite a different point of view. The change of education level has been quite the adventure for me. Remember that small chunk of freedom that you were given in middle school? Take that, multiply it by 100 and add in a dash of irresponsibility. Voila, you now have high school! All it takes is a single Youtube video for one to snowball down a road of procrastination. Now, high school is not a completely different world compared to middle school, some things just work a little differently, and it takes time to adjust to these changes (speaking from experience). You can be sailing smoothly through

a fairly easy term and the next thing you know, you're up late on a Friday night trying to study for numerous tests at once, which are all crammed within the next week. Being stubborn, it took awhile to alter my bad habits. It wasn't until I saw my grades marked in red pen that I realized that the least I can do is to organize at least some minor aspects of my life. Being active and managing my time has worked wonders for me, and I am able to enjoy my free time after getting stuff done. More importantly, work is being done in an environment that is stress-free and under my control. Sometimes.

We also asked an experienced teacher for their perspective on time-management and how to stay on track, and here is what we got from one of our lovely teachers:

"Time management! I strongly recommend everyone to carry a calendar, you can mark down everything that will happen and plan in advance. If you don't manage time your time well, everything will pile up and life will be very difficult. Get a calendar! An online calendar is fine, but paper calendars just feel easier. Check your deadlines, try to arrange your time, plan and prepare in advance. Very rarely something will happen out of plan, but otherwise, most things will occur accordingly. Know in advance what and when things will happen. After it happens, you can relax! You can enjoy your free time properly."

Additionally, it is important to retain focus in school also. Sure, one could do work once one gets home, but a lot of time wasted is because one may not pay attention to the teacher in class or not payed attention properly. An amazing teacher we interviewed confirmed this thought:

"What I define as good habits are being active in class, being attentive and obviously, having good manners. Bad ones would be cursing and just general bad etiquette (take hats and jackets off in class!) There is a correlation between good habits and better performances, so I don't recommend lying on a desk with your backpack on because it typically is not a good predictor for your grades."

Overall, this might make school sound unappealing, but to every dark cloud there is a silver lining! It is hard work to handle but the after rewards are worth it. And during the long and tiring days it's easy to feel down in the dogs, but never forget; you've made it here so far and that in itself deserves a toast!

TIPS N' TRICKS

FROM IBZS!

- make time for fun stuff!
- plan, plan, plan! • • •
- figure out your personal studying style!
- set achievable and realistic goals for your day!
- break assignments into smaller tasks!

- your phone is your worst enemy when studying! • • •
- don't discredit yourself!
- skips are valuable; use them wisely!
- procrastination
≠
a whole day wasted!
- don't put off your hobbies for "more studying time"!

Steiner - lipunryöstöjä ja arpakuponkeja

Joululoman jälkeen ressut saivat sanoa väliaikaiset hyvästit rakkaalle Kalevankadulle ja ottaa samalla välimatkaa rakkaisiin Norssi-kilpakumppaneihimme. Uudeksi naapuriksemme päätyi Helsingin Rudolf Steiner -koulu, jonka kanssa yhteiselo alkoi välinpitämättömän rauhaisasti – mutta mitäs sitten tapahtui? AINO VEHKAVAARA, HANNA HENRIKSSON

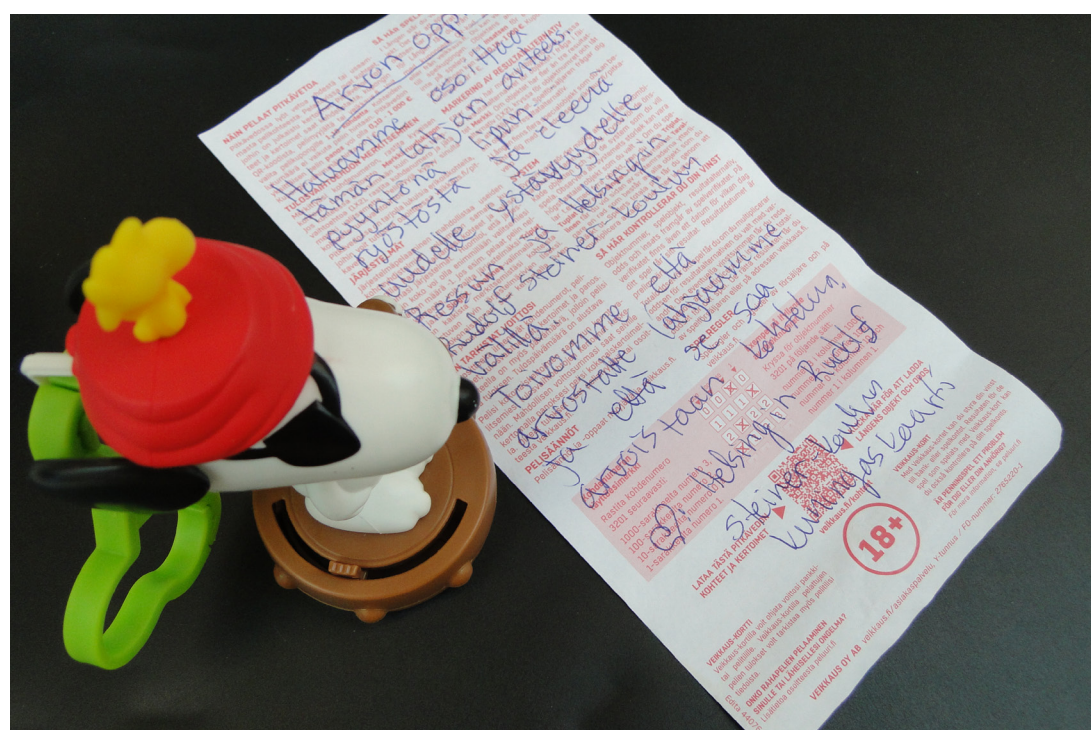
Muutto väistötiloihin synnytti ressuissa erilaisia tunteita ikävästä innostukseen, mutta vähälle huomiolle jäi viereinen Helsingin Rudolf Steiner -koulu. "Oppitunneilla saattaa nähdä ikkunasta alakoululaisten leikkejä, mikä on tosi su-loista, mutta ei kyllä sen lähemmin ole tullut tutustuttua", kommentoi eräs Pärskeiden haastattelema ressu. Monen ensimmäinen mielikuva naapurikoulusta olikin juuri Res-sun ikkunoiden alla iloisesti leikkivät tai jalkapallokentällä palloa potkivat alakoululaiset.

Sen sijaan uusien koulujen välisten tuttavuuksien solmiminen ei perinteisiin tottuneille ressuille tullut ensimmäisenä mieleen. "Naapurilukioon ei erityisemmin ole ennättänyt tai jaksanut tutustua, kun pitäisi ensin pyrkiä omasta lukiosta kavereita löytämään", toteaa toinen Pärs-keiden haastattelema opiskelija.

Muutosten keskellä haluttiinkin keskittyä vahvan Ressu-hengen säilymiseen, ja vuoden 2017 loppupuolella

järjestetyn lippukilpailun voittajalippu sai juhlamenoin ko-mean paikan Ressun lukion uuden sijainnin Lehtikuusen-tien edessä olevasta lipputangosta. Ressuille luvattiin, että lippu saa liehua salossa yötä päivää, mutta joukolla naapuri-lukio Helsingin Rudolf Steiner -koulun opiskelijoita oli muu-ta mielessä: he toteuttivat todellisen lipunryöstön ja varasti-vat vihreän Ressu-lipun ja nostivat oman lippunsa salkoon. Varkaus herätti Ressussa monenlaisia reaktioita, niin suut-tumusta, ihmetystä kuin huvittuneisuuttakin, mutta selkeää oli, ettei sitä voitu hyväksyä.

Trilleri ei onneksi tässä vaiheessa kuitenkaan ollut ohi, sillä Ressun lukion ja Steiner-lukion ystävyydelle he-räsi uutta toivoa, kun Ressun ulko-oven edustalle ilmestyi yllättävä anteeksipyyntö: lottokuponkille kirjoitettu pahoit-telukirje pienen lahjan, merirosvopukuisen Ressu-avaimen-perän, kera. Lahja pääsikin arvoiseensa paikkaan OPKH:n koppiin, jossa kuka tahansa ressu voi sitä käydä ihailemassa.

ARVON OPPILAAT

HALUAMME OSOIT-TAA TÄMÄN LAHJAN ANTEEKSIPYYNTÖ-NÄ LIPUNRYÖSTÖSTÄ JA ELENÄ UUEDEL-LE YSTÄVYYDELLE RESSUN JA HELSIN-GIN RUDOLF STEINER-KOULUN VÄLILLÄ. TOIVOMME, ETTÄ AR-VOSTATTE LAHJAAM-ME JA ETTÄ SE SAA ARVOISTAAN KOHTE-LUA.

HELSINGIN RUDOLF STEINER-KOULUN KUNINGASKAARTI

Pärskeitä haastatteli Helsingin Rudolf Steiner -koulun opiskelijoita, mutta ei saanut suoraa kommenttia Ressun lipunryöstöstä, sen motiiveista tai ”Steiner-koulun kuningaskaartista”. ”Ressu on vaan lukio muiden joukossa”, eräs ensimmäisen vuoden lukio-opiskelija kuittasi kysymyksen siitä, mitä Steiner-lukiossa ajatellaan ressuista.

Voisi kuitenkin esittää kysymyksen, olisiko koko tapaus voitu välttää, jos vierekkäisten koulujen oppilaat ymmärtäisivät toisiaan paremmin ja koulujen välistä ystävyyttä olisi etsitty jo aiemmin. Muutamilla Pärskeiden haastattelemissa ressuilla oli kavereita Steiner-lukiossa, joilta he olivat kuulleet koulujen pienistä eroista esimerkiksi ruokailuvuoroihin liittyen, mutta harva osasi kuvata Steiner-lukiota millään tavalla. Kysyimmekin lippuvälikohtauksen lisäksi Steiner-opiskelijoilta myös siitä, millaista on opiskella Helsingin Rudolf Steiner -koulun lukiossa ja siitä, mitä he haluaisivat ressujen koulustaan tietävän.

Steiner-lukio on steinerpedagogiikkaa noudattavan Helsingin Rudolf Steiner -koulun lukio. Pärskeiden haastattelemat Steiner-lukion opiskelijat kuvaavat lukion ilmapiiriä rennoksi ja kiittelevät tiivistä lukioyhteisöä, joka heidän mukaansa helpottaa muihin oppilaisiin tutustumista ja uusien kavereiden saamista. ”Meillä on aika

rento ilmapiiri oppilaiden ja opettajien välillä, mutta opiskelu ei kyllä hirveän rentoa ole”, eräs oppilas kommentoi.

Pärskeiden haastattelemat opiskelijat korostavat myös erityisesti Steiner-lukion ainutlaatuisuutta ja erilaisuutta, joka nousee siitä, että kyseessä on yksityiskoulu ja luokallinen lukio. He kokevat, että oppiminen lukiossa on monipuolista ja antavat tästä esimerkeiksi ensimmäisen vuosiluokan leirikoulun Lappiin, syventävän historian kurssin esimerkiksi Italiaan ja eurytmian opiskelemisen. Eurytmia onkin Steiner-koulun erikoisuus. ”Se on ikään kuin liikuntataidetta”, yksi haastatelluista opiskelijoista selitti uutta termiä Pärskeille. ”Se kuuluu meidän kouluun.”

Mikäli mitään yllättävää viivästymistä ei ilmene, on ressujen tarkoitus palata kotiinsa Kalevankadulle syksyllä 2019. Ressulla ja Steiner-koululla onkin vielä kokonainen vuosi aikaa astua ulos kuplistaan, luoda uusia ystävyyssuhteita ja oppia ymmärtämään toisiaan paremmin. Ja miksei ystävyys voisi jatkua senkin jälkeen, kun Ressu on palannut kotiin. Nyt voisikin olla hyvä aika toteuttaa vanhaa päiväkotiviisautta: kaikkien kanssa ei tarvitse olla paras kaveri, mutta hiekkalaatikolla leikitään nätisti.

**He toteuttivat
todellisen
lipunryöstön ja
varastivat vihreän
Ressu-lipun ja
nostivat oman
lippunsa salkoon.**

Melkein oikeissa töissä

Muutama sana unelmien seuraamisesta, unelmoimisen tärkeydestä, uusien asioiden kokeilusta ja siitä, miten lääkistytöstä tulikin raksamimmi. PILVI SARJALA

”Mikä sinusta tulee isona?” Kun tulin Ressuun, vastasin aina ”akuuttihoidon erikoislääkäri”. Olin aivan varma, että se on oma juttuni ja mikään ei saisi päästäni käännettyä. Toisin kuitenkin kävi. Harva tietää vielä tässä iässä, mitä aikoo elämälleen tehdä – eikä tarvitsekaan tietää. Olen elävä esimerkki siitä, ettei kaikki aina suju niin kuin on alun perin suunnitellut.

Lokakuun lopussa kotonamme alkoi keittiöremontti, joka otti oman aikansa. Kun toisen jakson koeviikko koitti, olin lähes kaikki päivät kotona remppamiesten kanssa. Päädyimme juttelemaan elämästä ja ammattivalinnasta. Kun pääsin jälleen vastaamaan tuohon tuttuun kysymykseen turvallisen lääkiksen, kysyivät he minulta, tykkääkö siten kovasti luma-aineista ja miksi haluan lääkäriksi. Vastasin että joo, kyllähän minä luma-aineista tykkään – kai? Tai, en tiedä. En ole koskaan ollut erityisen hyvä niissä. Fysiikka ja kemia aiheuttavat lähinnä itkupotkuraivareita ja matemaatiikka hämmennystä. Miksi siis luen niitä, jos ne eivät kiinnosta ja suju? Näitä ajatuksia jäin pyörittelemään mielessäni ristiriitaisin tunnelmin.

Omassa perheessäni, kuten myös Ressussa, ollaan hyvin päämäärätietoisia ja keskittyneitä opiskeluun, mikä on todella hyvä asia. Omalla kohdallani lääkis oli kuitenkin tavoite ja unelma, joka ei ollut lähtöisin minusta vaan jostain ulkopuolelta. Viime syksynä, ensimmäistä kertaa koko elämäni aikana, kyseenalaistin koko lääkisunelman – ensin varovasti ja sitten rohkeammin. Vähitellen aloin huomata valehtelevani muille ja ennen kaikkea itselleni. En oikeasti halunnut lääkikseen ja luma-aineet eivät todellakaan ole oma juttuni.

On varmasti sanomattakin selvää, että tunsin olevani todella hukassa oivallukseni jälkeen. Ikään kuin elämältäni olisi hävinnyt suunta täysin. Aina aiemmin oli selvät tavoitteet ja suunnitelmat. Tiesin mihin haen, mitä lähden opiskelemaan ja minkä parissa teen töitä, kunnes ensimmäistä kertaa uskalsin astua tutun ja turvallisen kuplan ulkopuolelle. Ymmärsin vähitellen, että nyt on mahdollisuus kokeilla ja nähdä erilaisia vaihtoehtoja. Koko maailma on avoinna ja miten vapautunut olo sen ymmärtämisestä tuli! Todettuaani, että lääkis todella on menneen talveen lumia, kävin omon luona poistamassa kaikki luma-kurssit lukujärjestyksestäni ja samassa neljän vuoden suunnitelmani lyheni kirkkaasti kolmeen.

Eräänä joulukuun päivänä juttelin jälleen koko päivän toisen remppamiehen kanssa elämästä ja siitä, miten olin päättänyt, ettei minusta tulekaan lääkäriä. Katselin, kun hän maalasi keittiömme seiniä ja selkeästi nautti työstään. Hän kertoi, kuinka kivaa on herätä töihin joka aamu, miten paljon hän nauttii oman kädenjälkensä näkemisestä ja kuinka vaihtelevia hänen työpäivänsä ovat. Miten mahtavaa olisi löytää oma kutsumusammatti, ajattelin. Ymmärsin samalla, etten ollut koskaan edes harkinnut hakevani jonnekin muualle kuin yliopistoon. Korkeakoulututkinto on ollut suvussani automaatio, eikä mitään muita vaihtoehtoja ole oikeastaan ollut näköpiirissä.

Vähitellen aloin huomata ympärilläni olevan pilvin pimein ammatteja, joista en tiedä yhtään mitään. Aloja, joita en ole koskaan edes harkinnut, koska ne eivät ole olleet lähiympäristöni normien mukaisia. Ymmärsin, ettei niissä ole mitään vikaa. Ne ovat vain erilaisia vaihtoehtoja ja se ei missään nimessä tee niistä yhtään sen huonompia. Päinvastoin, ilman käytännönläheisiä aloja ja ihmisiä, arjestamme ei tulisi mitään. He tekevät raskasta ja tärkeää työtä ja pitävät huolen siitä, että kaikki toimii niin kuin pitää.

Remonttimme viivästyi ja oleskelin kotona entistä enemmän työmaan keskellä jutellen elämästä ja tulevaisuudestani remppamiesten kanssa. Heidän tapansa katsoa maailmaa oli kovin erilainen verrattuna siihen mihin olin tottunut. Jokin siinä sai miettimään asioita uudelleen. Monen mutkan ja keskustelun jälkeen löysin itseni ostamasta raksavaatteita työvaatemyymälästä ja ennen kuin huomasinkaan, heräsin puolikuudelta ja seitsemältä olin jo työmaalla maalarinhousut jalassa, ihmettelemässä tyhjyyttään ammottavaa tilaa, työkalubokseja ja suuria kalustepaketteja seinien vieressä, ja sillä tiellä ollaan edelleen.

On hassua huomata, miten omat lahjat saattavat olla aivan muualla kuin on itse luullut. Toisinaan ne voivat olla täysin piilossa. En tiennyt olevani lahjakas kädentaidoissa, koska minua on kannustettu hyvin eri asioiden pariin. Nyt kuitenkin tiedän, opin jatkuvasti lisää ja nautin siitä. Kyselen töissä paljon, joskus jopa niin, että vastaukset loppuvat kesken. Saan nauttia tekemisestä ja uuden oppimisesta, sekä rennosta työilmapiiristä. On helpottavaa huomata, ettei tarvitse esittää mitään. Saa olla sellainen kuin on.

Koulun ja työn yhteensovittaminen on välillä haastavaa, mutta samalla hyvin antoisaa. Nykyään en tiedä mitään parempaa kuin sen, että saan herätä aamulla ja lähteä työmaalle. Jokainen päivä on erilainen, koko ajan kehittyä ja näkee oman työnsä jäljen. Työporukka on kannustava ja koskaan ei tule tylsää. Nautin työskentelystä; siitä että saa itse tehdä! Eräänä helmikuisena päivänä ymmärsin, että tätä haluaisin tehdä työkseni. Joskus tulevaisuudessa haluan perustaa oman firman, kun ammattitaitoa karttuu ja tutkintotodistus on taskussa.

Uravalinnasta kertominen ei ole aina ollut helppoa. Moni on kummaksunut ja sanonut: ”mutta sä oot mimmi raksalla, mieti nyt vähän. Et sä tuu pärjäämään siellä. Mitä sille lääkikselle tapahtui?” Olen kuitenkin todistanut muiden epäilykset vääriksi. Naiset pystyvät raksalla ihan samaan kuin miehetkin, enkä enää anna kenenkään väittää muuta. Yllätynyt olen lähinnä siitä, kuinka moni ihminen on kannustanut ja inspiroitunut siitä, että olen löytänyt oman polkun. Se ei ehkä ole ”perinteinen Ressun polku”, mutta se ei haittaa. Voin silti nauttia ressumeiningistä: olla kiinnostunut musiikista, käydä teatterissa, nauttia kielten opiskelusta ja ihailla matematiikkaa. Kaksi erilaista maailmaa eivät sulje toisiaan pois. Ne kulkevat hyvin rinnakkain ja tukevat toisiaan. Lukion loppuun asti saan olla ”melkein oikeissa töissä” ja kirjoitusten jälkeen pääsen ihan oikeisiin töihin oppisopimuksella, tekemään juuri sitä mitä haluan.

Jos jotain olen oppinut, niin ainakin sen, kuinka tärkeää on seurata omia unelmia, vaikka muut eivät kannustaisi tai hyväksyisi niitä. Ympäröi itsesi ihmisillä, jotka kannustavat kurkottelemaan tähtiä, älä niillä, jotka painavat alas. Aina on niitä, jotka eivät hyväksy meitä sellaisina kuin olemme, mutta tärkeintä on olla välittämättä ja tehdä omaa juttua, vaikka se kuinka olisi erilainen kuin muilla. Erilainen ei tarkoita huonompaa – päinvastoin. Se, että saa tehdä jotain mistä nauttii, antaa voimaa ja auttaa jaksamaan. Ressusta olen saanut parhaat mahdolliset eväät elämään myös lukion jälkeen, vaikken korkeakouluun kenties menekään. Meitä ressujakin on moneen junaan. Kaikkien ei tarvitse mennä korkeakouluun ja se on täysin ok. Uskalla olla erilainen ja kokeilla rohkeasti uusia juttuja. On tervettä astua joskus turvallisen ympyrän ulkopuolelle ja katsoa maailmaa eri vinkkelistä. Perspektiivin laajentaminen ei ole pahasta. On tärkeää uskaltaa unelmoida ja antaa uusille asioille ja kokemuksille mahdollisuus. Vain siten voi löytää itsensä. Ja mikä tärkeintä: vielä ei tarvitse tietää mitä haluaa elämällään tehdä. En itsekään tiedä, mutta teen sellaista, mikä tällä hetkellä eniten kiinnostavaa. Aika näyttää minne elämä kuljettaa, ja se jos mikä on jännittävää!

Sanottua

Koska opettajatkin ovat vain ihmisiä.

"Joku on opehuoneessa pölliny mun vaaleensiniset paperit. Mä löydän vielä sen syyllisen!"

"Jos se virhe kokeessa on pilkut, niin mulla ei oo mitään sympatioita teitä kohtaan."

"Älkää te nyt mua väärin ymmärtäkö, mutta oli sillä Hitlerillä ihan hyviäkin ideoita."

"It's easy if you know what to do!"

[It's snowing outside] "Should we just go outside and do some sort of a pagan raindance or something?"

[Tuntia jäljellä 3 minuuttia, käy sulkemassa oven.] "Kukaan ei lähde ennen ku vektorit on nimetty."

"Miten sinulla on noin tyhjä katse?"

"I don't have formulas or a calculator, I just do the stuff in my head. You should be like me, you know."

"I hope you have erased your memories, at least to a certain extent."

[Bumps into a table] "Oh, I'm sorry!"

"I read Mauri Kunnas' Koirien Kalevala for Finnish exam about Kalevala and got 10++"
– "How did you get ++?"
– "Because I was so massively good!"

Be there or be triangular!"

"But I'm an optimist!"
– "I know! Be here ten years and you are gonna lose it!"

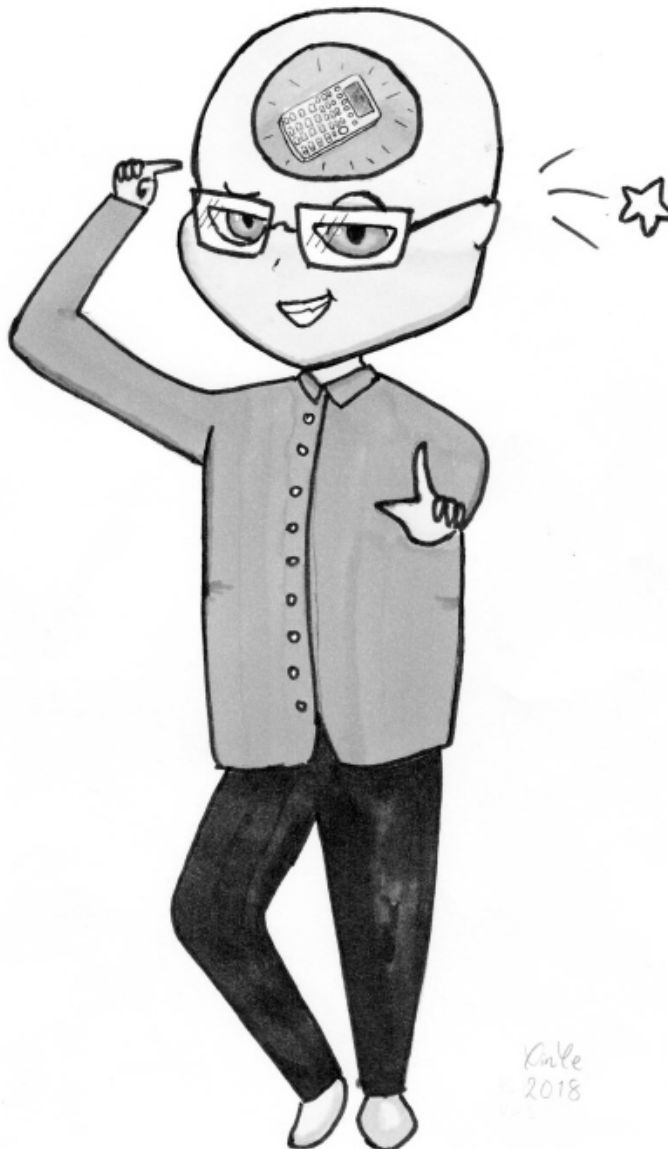
"Te ootte opiskelijoita ja työttömiä."

"Abitti on niin säälimätön kun se ei anna puolikkaita pisteitä. Sitten mun tuli sääli teidän pisteitä, jotka hupenivat vaan."

"You know, stolen plants grow the best!"

[Taululla näkyvästä saksankielisestä esimerkkilauseesta] "Se tarkoittaa, että 'Minulla on ensi keväänä ylioppilaskirjoitukset, joihin minun pitää valmistautua hyvin, mutta en yhtään halua'. Ehkä se ei oo ihan paras esimerkki."

"Mä otin lauantai-illalla siiderin, ja sit mul oli oikeen pahis olo."

"Se [koordinaatti]piste meni minne meni, niin siirrytään päs seuraavaan tehtävään."

"Consider a dog of mass 25 kg."

"Mä oon tehnyt nää [diat] alun perin norsseille... jos vaikuttaa lapsellisilta, niin johtuu siitä."

[The students have not read even the prologue of the book of the course.] "I'll have to do some silver polishing to get over this."

"I'm supposed to be a, a... professional in this area."

[Sees two dogs playing.] "Oh, wrong science!"

"Then use your brain, hopefully."

"Palautuspäivä on 2.5. Hahaha! Hyvää vappua vaan kaikille."

"Musta ois opettajana kauheen kiva saada valita ketkä oppilaat tulee mun kursseille, ihan niin kun tekin valitsette kurssit opettajien mukaan."

"Kesälomalla saatte paljon teatterivapaita!"

"Kato sitä runoa, älä mua."

"Mä oon vanha kuin taivas."

"Kuhan mä saan kirveen käteeni niin tulee pahaa jälkeä tän koneen kanssa!"

"Oh for crying out loud, British people!"

"I don't like Russia, I have to admit. Don't say this outside the classroom!"

". . . During your first years of life, when you live a normal, unhealthy life."

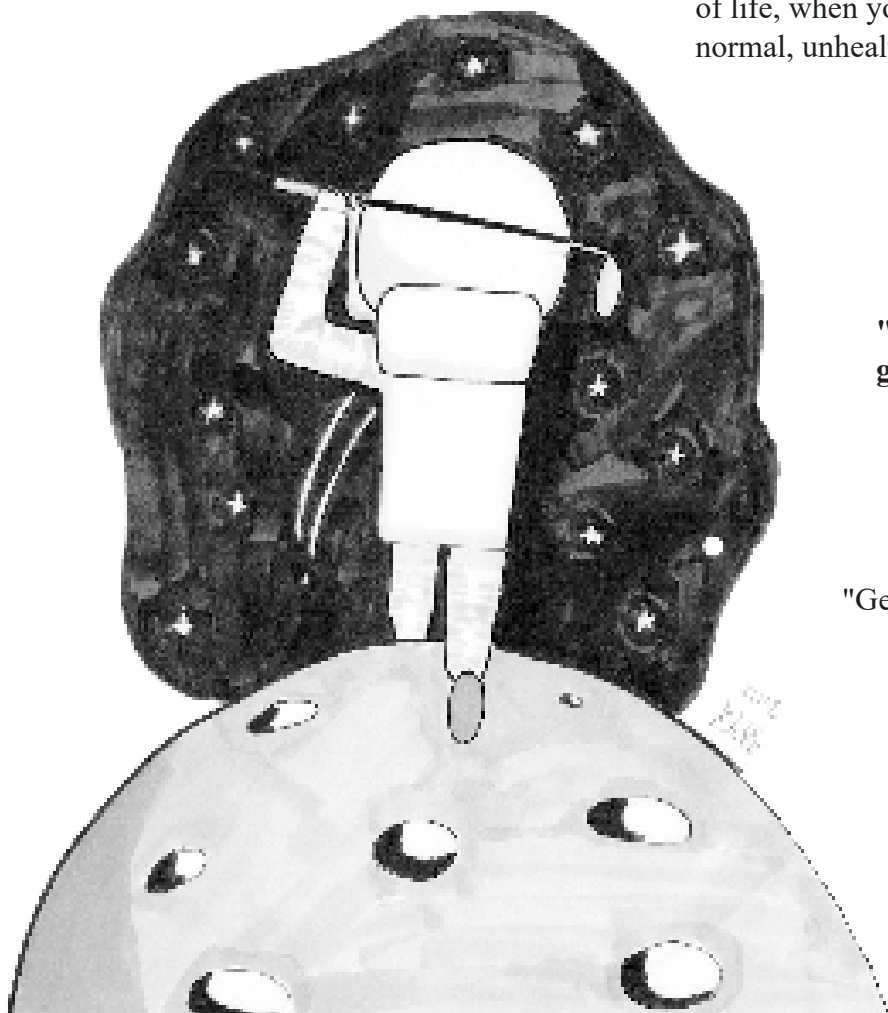
"Oi, sä ajattelit tosi hienosti ja monimutkasesti. Oikein kauniisti ajattelit, mutta ei."

"Has anybody been playing golf on the moon?"

[Kuulee ääniä käytävältä.]
"Vohvelit villitsee."

"Get stressed now, please!"

Oppilas kysyy opettajalta:
"Paljo sun keskiarvo oli?"
– "Oli vaan 9,8."

4

Scenarios
when
Sleeping
in
Class

